

25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

καθ' ἣν μνείαν ποιούμεθα

τοῦ ἱεροῦ Νιπτῆρος, τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου,
τῆς ἐν Γεθσημανῇ προσευχῆς τοῦ Κυρίου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰούδα προδοσίας τοῦ Κυρίου.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μ. Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἐνιαχοῦ ὁμῶς τελεῖται τῇ Μ. Πέμπτῃ πρωΐ).

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ᾧ ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου

οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἰψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθῶν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(τρίς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'

ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἄνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ

κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῖ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ ἵ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἤτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ

καιρων ειρηνικων του Κυριου δεηθωμεν.

Υπερ πλεοντων, οδοιπορουντων, νοσουντων, καμνοντων, αιχμαλων και της σωτηριας αυτων του Κυριου δεηθωμεν.

Υπερ του ρυσθηναι ημας απο πασης θλιψεως, οργης, κινδυνου και αναγκης του Κυριου δεηθωμεν.

Αντιλαβου, σωσον, ελεησον και διαφυλαξον ημας, ο Θεος, τη ση χαριτι.

Της παναγιας, αχραντου, υπερευλογημενης, ενδοξου, δεσποινης ημων, Θεοτοκου και αιιπαρθενου Μαριας μετα παντων των αγιων μνημονευσαντες, εαυτους και αλληλους και πασαν την ζωην ημων Χριστω τω Θεω παραθωμεθα.

Ο χορος· Σοι, Κυριε.

Ο ιερευσ εκφωνως·

Οτι πρεπει σοι πασα δοξα, τιμη και προσκυνησις, τω Πατρι και τω Υιω και τω αγιω Πνευματι, νυν και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων.

Ο χορος· Αμην.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Και φαλλομεν το ΑλληλουΪα εις ηχον πλ. δ' τετρακις ανα τρις μεθ' εκαστον των επομενων στιχων· αρχεται δε ο α' χορος.

Ήχος πλ. Νη

Εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς Σε ο

Θεος οτι φωστα προσαγατα σου επι ι

ι ι τη η η ης γης

Δι και οσυνημαθετε οι ενοικουντες

επι ι ι ι τη η η ης γης

Αααααλλη η η η η η

η η η η η η η η η η η η λ ς ς ς

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Σύντομον.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Στίχος α'.
Εκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς
"
Σε ο Θε ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα

Σε ε πι τη ης γης

A
α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

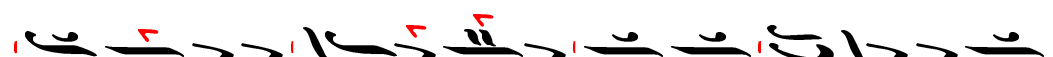

Στίχος β'.
Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε

νοι κεντες ε πι τη ης γης

A
α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος γ'.
Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον

 και νυν πυρ τος υ πε να ντι ς ς ε δε ε

ται

A
α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

Α α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος δ'. Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσ

θες αυ τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

Α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

Α α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Και τὸ παρὸν τροπάριον. (τρὶς)

Ἦχος Γα ρ

Ο^Μ τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν δο ο

ξοι Μα α α α α θη η η η μα α θη η

ται αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι

ι πτη η η η η η η η η ρι ι ι ι

ι τει δει ει ει ει ει ει ει ει παν ο ο ε ε

ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον

το το τε ε Ι ι ου ου ου ου ου δα

α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ

σε ε ε ο δυ σε ε βης φι λα α α αρ γυ
 Νη
 υ υ ρι ι ι ι α α α α νο ση η
 η η η η η σα α ας ε ε σκο ο ο τι
 ι ι ζε Εσκο τι ι ζε ε το και α νο μοι
 Δι
 οι οϊς κρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι
 Μ Νη
 αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και
 Γα
 ο ον κρι τη η η η ην πα ά ρα α δι ι δω
 πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η
 μα α α α α τω ω ω ω ω ω ων ε ε
 ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον
 δι ι ι ι α α τα α α α αυ τα α αγ
 Μ Γα
 χο ο ο ο ο νη η η η χρη η η σα α α
 με ε ε ε ε νον φευ γε ε ε α α
 κο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε ε ε στο ο
 ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ χην την Δι ι
 ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι α α α

α αυ τα ά το ολ μη η σα α τολ μη η σα α
 σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α
 α α α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε
 δο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Τὸ τέλος οὕτω.

Δ
δ

Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α α α α
 σοι οι οι οι οι οι οι

Τὸ σύντομον.

Ἦχος πδ Γα ρ

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη
 ρι τδ δει πνδ ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου δας
 ο δυ σε βης φι λαρ γυ ρι α νο ση σας ε σκο ο τι
 ζε ε το και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και
 ον κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πεχη μα των ε
 ρα στα τον δι α ταυ τα αγ χο νη χη η σα με ε
 νον φευ γε α κο ρεσον ψυ χην την Δι δα σκα λωτοι

αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε ρι παντας α

γα θος Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τὸ τέλος

Κυ υ ρι ε δο ξα σοι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Λουκ. κβ' 1-39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἄζύμων ἢ λεγομένη πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν τὸν Ἰησοῦν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.

Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἄζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἴδου εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ

έτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου πληρωθῆ ἔν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

Καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὀρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδεται. Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτῳ, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον

δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὥδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' (50) ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῆ μακροῦ Πέμπτη μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

* Ἐκάστης ὠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμὸς.

ᾠχος πλ. β' Βου θ

Τμη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα
το τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο
μᾶ α οπ λους γε γο νως βα τος και πα νο πλι ι ταις
τα φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το
εν δο ξως δε δο ξα ςαι Χρι στο ος ο Θε ος η η
μων

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ηπαν ται τι ι α και πα ρε ε κτι κη ζω ης

η α πει ρος σο φι α τ ε Θε ου ω κο δο

μη σε τον οι κον ε αυ της αγ νης εξ α πει ρανδρα Μη

τρος να ον γαρ σω μα τι κον πε ρι θε με νος

εν δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι σο ος ο Θε ος η η

μων

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ υ στα γω γου ου σα φι λης ε αυ της

την ψυ χο τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο

σι ας δε η ον τως σο φι α τ ε Θε ου κι ρ να κρα

τη ρα πι ζοις προ σελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω

μεν εν δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι σο ος ο Θε ος

η η μων

Κ αι νυν και α ει και εις τ ες αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α κου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συ

γκα λδ με νης υ ψη λω κη ρυγμα τι της α κτι
 στκ και εμ φυ τσ σο φι ασ τσ Θε ου βο α γαρ γευ σα
 σθε ε και γνοντες ο τι Χρι ζος ε γω κραξα τε εν
 δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι ζο ος ο Θε ος η η
 μων

Ἡ καταβασία
 (Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Τμη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα
 το τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο
 μα α οπλοις γε γο νως βα τος και πα νο πλι ι ταις
 τα φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το
 εν δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι στο ος ο Θε ος η η
 μων

Ἀργή καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)
 (Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Τμη θει ση τμα ται αι αι αι πο ον τος ε
 ε ρυ υ υ θρο ος κυ μα το τρο φος δε ξη
 η ραι νε ε ται αι βυ υ υ θος ο αυ τος ο

μου α α οπλοις γε ε γο ο ο νω ως βα
 τος και πα νο ο ο πλι ι ι ταις τα α α φος
 ω δη η η δε θε ο τερ πη ης α νε ε
 με ελ πε ε ε ε το εν δο ο ο ξωσ δε δο
 ξα ζαι Χρι ι στο ο ο ος ο ο ο Θε ε ο ος
 η η μων

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτισησ Θε ος το κτι
 στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τον η νωσας
 και το Πα ασ χα οισ ε μελλεσθα νειν αυ τος ων
 σε αυ τον προ ο ε τι θης φα γε τε βο ων το σω
 μα μθ και πι σειστε ρε ω θη σε ε σθε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ρ υ σι ον παν το ος τσ βρο τει ου γε νης
 το οι κει ον α γα θε τς σς Μα θη τας ε πο τι
 σας ευ φρο συ νησπο τη ρι ι ον πλησας αυ τος γαρ

σε αυ τον ι ι ε ρθργεις πι ε τε βο ων το αι

μα μη και πι ςειστε ρε ω θη σε ε σθε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α φρων α νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις

οι κει οις Μαθη ταις προ ε φης ο α νε ξι κακος

ου μη γνω ση η τε ταυ τα και ου τος α συ νε τος

ων ου μη η συ νη σει ο μως εν ε μοι μει να τε

και πι ςειστε ρε ω θη σε ε σθε

Ἡ καταβασία

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι ςης Θε ος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τον η νω σας

και το Πα ασ χα οις ε με λλες θα νειν αυ τος ων

σε αυ τον προ ο ε τι θης φα γε τε βο ων το σω

μα μὲ και πι ςειστε ρε ω θη σεσθε ε ε

Ἀργὴ καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Κυριος ων παντων ω ω ω ων και κτι
λιλιισης Θε ε ος το κτι ζον ο α πα
θης πτω ω ω χε ε ευ σα ας σε αυ τω ω ω
η η νω σας και το Πα α σχα οι οισ ε με ελ
λε ες θα α α νειν α αυ το ος ων σε ε αυ
το ο ον προ ο ο ε τι ι ι θης φα γε τε
βο ων το ο ο σω ω μα μὲ και πι ι ι ι
στει στε ρε ε ε ω ω θη η σε ε ε σθε ε
ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα
ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Δι

Ολιμ νας και αι πη η γα α α α α ας και

θα α λα ασ σας ποι η η η η σας τα πει
 νω σι ιν η η μα α α α α ας εκ παι αι δε
 ευ ων α α ρι ι ι στην λε ντι ω ω ω
 ω ζων νυ υ υ με ε νο ο ο ος μα θη τω ων
 πο ο ο ο δας ε ε ε ε ε νι ψε τα α
 α πει νου ου ου με ε νο ο ος υ περ βο ο λη η
 ευ σπλα γ χνι ι ι ας και αι υ ψω ω ων
 η η μα α ας α πο βα α ρα α θρων κα α κι
 ι ι ας ο μο νος φι ι λα α αν θρω ω
 πο ο ος

ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον

Ο λιμ νας και πη γας και θα λασ σας ποι η
 σας τα πει νω σιν η μας εκ παι δευ ων α ρι
 σην λε ντι ω ω ζω ννυ υ με νος μα θη των πο ο
 δας ε ε νι ι ψε τα πει νου ου με νος υ περ βο

λη η ευσπλαγχνίας και υψωνη μας αποβα
 ρα αθρων κακίας ο μόνος φιλανθρωπος

Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἦχος Γα ϕ

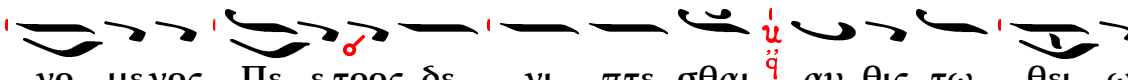
Τα πειεινου ου ου με νο ο ο ος δι ε
 ευσπλαγχνία ποδααας ε ε ε ε νι ψα α
 ας των Μααθη των σκ και προς δρομον θειον
 του ου ου τς καα τε ευθυ υ υ νας α πα
 ναι νο ο μενος Πετρος δε νι πτε ε σθαι αυ
 θις τω θει ει ει ω υ πει ει ει κει προ ο στα αγ
 μααα τι εκ νι ι πτο με νος και σου ου
 εκ τε ε νω ως δε ο ο ο με νος δω ρη
 σαα σθαι η μιν το με γα ε ε ε ε
 ε λε ε ος

ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον

Τ^{Νη}α πει^Μνου ου με^{Γα}νος^{Νη} δι ευσπλαγχνιαν²² πο
 δας^Μ ε ε νι ψας^{Γα} των^{Πα} μαθη των σου²² και προς δρο

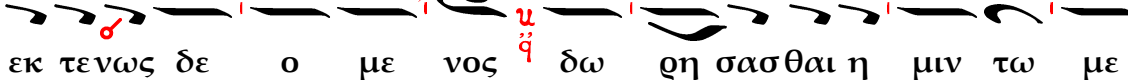
 μον θει ον του ου τρυ κα α τευ θυ υ νας α πα ναι

 νο μενος Πε ε τρος δε νι πτε σθαι αυ θις τω θει ω

 υ πει ει κει προ ο σαγμα α τι εκ νι πτο μενος και σθ

 εκ τενωσ δε ο με νος δω ρη σασθαι η μιν τω με

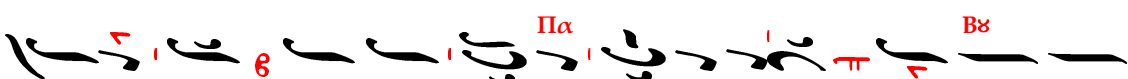
 γα ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

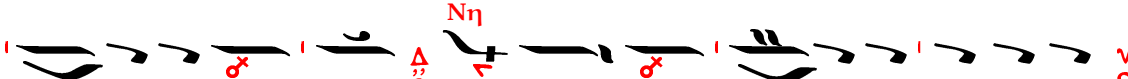
Ἦχος Βου ς

 υ νε σθι ων Δε σπο τα τοις Μα θη ται αι αι

 αι αις σου μυ στι κως ε δη λω σας την πα να

 γι αν σθ σφα γην δι ης φθο ρας ε λυ τρω θη μεν

 οι τα σε πτα σθ τι μω ων τεσ πα θη η μα α

 τα

Εἶτα αἰ δ΄, ε΄ και Ϛ΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

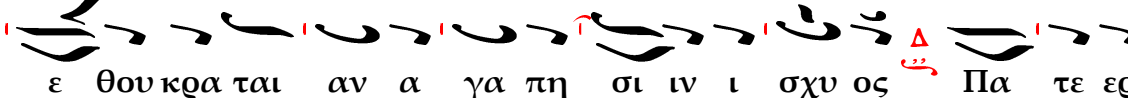
Ἦχος Δι-θ

 ρο κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου

 σου το α πορ ρη τον Χρι στε προ α α νε φω νη σεν

 ε θου κρα ται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ερ

οικτιρμον τον μονογενη υιον γαα γαθε

ιλασμον εις τον κοοσμον απεστειλας

Δοξα σοι ο θεος ημων δοξα σοι

Επι το παθος το πασι τοις εξ Αδαμπη

γασαν απαιθαν Χριστε μωλων τοις φιλοι οισ σου

ειπας μεθ υμων του Πασχα μετασχειν του

του εεπεθυμησα τον μονογενη επει με

ιλασμον ο Πατηρ εις τον κοοσμον απεστει

λε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Μεταλαμβανων κρατηρος τοις Μαθηταις ε

βοασα θανατε γεννηματος αμπελιδε

πιομαιλοι πονου κετι μεθ υμων βιιοτευων

τον μονογενη επει με ιλασμον ο Πα

τηρ ειστον κο ο σμον α πε στειει λε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστωναι

ω νων α μην

Π ο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν

τη βα σι λει α μχ Χρι στε τοις φι ι λοις πι ο μαι

ω στε γαρ θε οις θε ος υ μιν συ νε σο ο μαι ει πας

τον μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο Πα

τηρ ειστον κο ο σμον α πε στειει λε

Ἡ καταβασία

Π ρο κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου

σου το α πορ ρη τον Χρι στε προ α α νε φω νη σεν

ε θου κρα ται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ερ

οικ τιρ μον τον μο νο γε νη γι ον γαρ α γα θε

ι λα σμον ειστον κο ο σμον α πε στειει λας

Ἀργή καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Π ρο ο κα α τι δω ωων ο ο ο προ φη η της
 τς μυστη ρι ι ου σου ου το α α πο ορ
 ρη η η η τον Χρι στε προ α νε ε φω ω νη η σεν
 ε ε θου κρα α ται αι αι αν α α γα α πη
 σιν ι ι σχυ υ ος Πα α α τε ε ερ οι κτι ι ιρ μον
 τον μο νο γε νη γι υι ον γα αρ α α γα α
 α θε ι λα σμον εις το ον κο ο ο ο
 σμο ο ον α α πε ε στει λα ας

Ῥδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ

Τ ω συν δεσ μω τη ης α γα πης συν δε ο ο ο
 με νοι οι οι Α ποστολοι τω δε σπο ζο ντι των ο
 λων ε αυ τς Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ς πο ο
 ο δας ε ξα α πε νι ζοντο ευ α γγε λι ζο με
 νοι πα σι ιν ει ρη νην

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Η το α σχε το ον κρα τς σα και υ περ ρο
ον εν αι θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σης χα λι νθ
σα και θα λασσας α να χαι τι ζσ σα Θε ου ου σο φι
α υ δωρ νι πτη η ρι βαλ λει πο δας α πο πλυ νει
δε δου λων Δε σπο της

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Μ α θη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σε ως
ο Δε σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον
πε ρι βαλλων ζων νυ ται λε ντι ον και κα αμπτει γο νυ
δου λων εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η παν
των των ον των

Ἡ καταβασία

Τ ω συν δεσ μω τη ης α γα πης συν δε ο ο ο

 με νοι οι οι Α ποστολοι τω δε σπο ζο ντι των ο

 λων ε αυ τς Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ςς πο ο

 ο δας ε ξα α πε νι ζοντο ευ α γγε λι ζο με

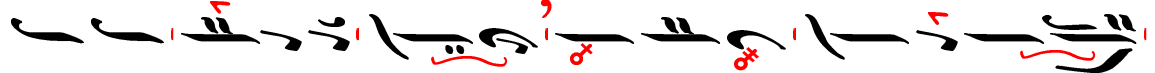
 νοι πα σι ιν ει ρη νην

Ἀρχὴ καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

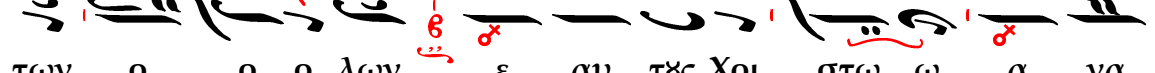
Tω συν δε σμωω τη η ης α γα α α πης

 συν δε ο ο με νοι οι οι Α α πο ο ο ο

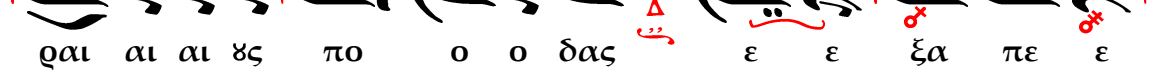
 στο ο ο ο λοι τω δε σπο ο ζο ο ο ντι ι ι

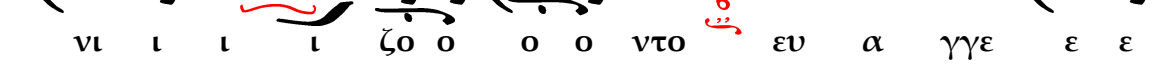
 των ο ο ο λων ε αυ τς Χρι στω ω α να

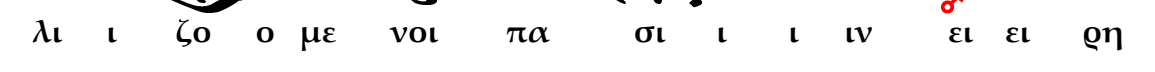
 α θε ε με ε ε ε νοι οι οι οι οι οι οι ω

 ραι αι αι ςς πο ο ο δας ε ε ξα πε ε

 νι ι ι ι ζο ο ο ο ντο ευ α γγε ε ε

 λι ι ζο ο με νοι πα σι ι ι ιν ει ει ρη

 η η νην

ᾠδὴ στ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

A βυσσος εσχρατηα μαρτη ματων εκυυκλω
σε με και τον κλυδω να μη κετιφε ερων
ως ο Ιωνας τω Δεσποτη η βοω σοι εκφθο
ραας με αναγαα γε

Δ οξα σοι ο θεο ο οος η ημων δοξα σοι

K υριον φωνει τεω Μαθηται και Διδασκα
λον με και γαρ πεφυκα Σωτηρ εβοοας
διομιμεισθε ε τον τυπον ον τροπονεν εμοι
οι εθεασασθε

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι

K αι νυν και αι καιεις τες αι ωνας των αι
ωνων α μην

P υποντις μη εχων απορρυφθη ναι ουδει εται
ποδας καθαραιω Μαθηται υμεις δε αλλ
ουχι παντες ροπη γα αρτακτως εξυμων

ε νος μαι νε ε ται

Ἡ καταβασία

A βυσσος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω
σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ρων
ως ο Ι ω νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο
ρα ας με α να γα α γε ε ε

Ἀργή καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

A α βυσσος ε ε σχα α τη α μα αρ τη η
μα α των ε ε ε κυ υ υ κλω ω σε ε ε με και
τον κλυ δω να μη κε τι ι ι φε ε ε ρων ως
ο Ι ω νας τω ω Δε σπο ο ο τη η η βο ω
ω ω σοι εκ φθο ο ο ρα α α ας με ε
ε α α να α γα α α γε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ Πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, * Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Συμεὼν τὸν ἄμεμπτον βίον.

Τῇ μυστικῇ, ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν· ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, * Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†63)

Στίχ. Σύροντες εἰς γῆν Μᾶρκον οἱ μισοφύνοι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἠγνόουν.

Εἰκάδι πέμπτη Μᾶρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες εἶλκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀννιανοῦ, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†86)

Στίχ. Πρώην σκυτεὺς γῆς φθαρτῆς κάτω,
Εἶτα ἀλιεύς, δοξαζόμενος σὺν Μάρκῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Τελοῦμεν, Πέτρε, τῶν ἐγκαινίων μνήμην
Οἴκου σου σεπτοῦ πᾶς πιστὸς εὐφροσύνης.

Τὸν ἐγκαινισμὸν ἀποστολείου Πέτρου,
Χαίρουσα τελεῖ ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου τοῦ Β', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†511)

Στίχ. Ἐκστάς, Μακεδόνιε, τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,
Ἵμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης, σὺν τῷ Τροπαιοφόρῳ Γεωργίῳ μαρτυρησάσης.

Στίχ. Νίκης Βραβεῖα τῇ τετμημένῃ Νίκη,
Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ὀκτῶ Ὁσιομαρτύρων καὶ Ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὁκτῶ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν αὐχένας,
Ἵπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἡλίας, Καθολικοῦ Χορασσάν. (ι' αἰ.)

Στίχ. Καθ' ὅλα φανείς χρηστὸς ποιμὴν Ἡλίας,
Δόξαν καθολικὴν εὖρεν ἐκ Κυρίου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαουκαλδίου,
Ἐπισκόπου τῆς νήσου τοῦ Ἀνθρώπου. (†498)**

Στίχ. Ληστής ἀνθρώπων τὸ πρότερον ὑπάρχων
Εὐεργέτης ἐδείχθη ἐν Νήσῳ Ἀνθρώπου.

Ἐν νήσῳ Ἀνθρώπου ὠδήγησέ σε ἡ Χάρις,
Ἵνα τὸν Θεάνθρωπον ἐν αὐτῇ καθιδρύσῃς.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου τῆς
Ἰουμπύρας. (†1379)**

Στίχ. Μετὰ θηρίων ζήσας ᾤδε ὁ Παῦλος,
Μετ' ἀγγέλων νῦν συνευφραίνεται ἄνω.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Βασιλείου τῆς Σκήτης Ποϊάνα
Μαρουλοῦ ἐν Ῥουμανίᾳ, τοῦ Ἡσυχαστοῦ, Γέροντος καὶ
διδασκάλου τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Βελιτσκόφσκυ. (†1749)**

Στίχ. Τὴν νῆψιν Βασίλειος διώκων γνῶσει,
Πολλοὺς κατέστησε νηπτικοὺς ἐργάτας.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

**Τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι
θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ
τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα
ἐορτάζειν· τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν
παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ
Προσευχὴν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.**

Στίχ. Εἰς τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα.

Νίπτει μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δειλῆς πάλαι.

Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα, Σῶμα Δεσπότη.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν.

Προσεύχη· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον;

**Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠδῆς Βου

Ο ι παιδες εν Βα α βυ λω νι κα μι νϛ

φλο ο ο γα α ρκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο

γος ε εμβλη θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψαλλον ευ

λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ο ος των πα τε

ρων η μων

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ν ευ στα ζων κα ρα αν Ι ου δας κα κα προ

βλε ε ε πωων ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των

πα α ρα δϛ ναι τον κρι την εις κα τα κρι σιν ος παν

των ε στι Κυ ρι ος ο Θε ο ος των πα τε ρων η

μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Υ μιν ο Χρι στο ος τοις φι λοις ε βο α

ει ει εις πα α ρα δω σει με ευ φο ρο συ νη σ λα θον

τες α α γω νι α και λυ πη συ νει χοντο τις ου

τος φρασον λε γοντες ο Θε ο ος των πα τε ρων η

μων

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

M εθ οσ τις ε μου ου την χει ρα του βλι ω

βα α αλ λει ει θρα συ τη τι του τω πλην κα λον ην

πυ λας βι ου πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε

δη λθ δε ο Θε ο ος των πα τε ρων η μων

Ἡ καταβασία

O ι παι δες εν Βα α βυ λω νι κα μι νθ

φλο ο ο γα α κ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο

γος ε εμβλη θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψαλλον ευ

λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ο ος των πα τε

ρων η μων

Ἀργή καταβασία. (Εἰρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

O ι παι αι δες ε ε εν Βα α α βυ λω ω ω

νι κα μι ι νϛ φλο ο ο ο γα α α ϝ ϝκ
 ε ε πτη η ξα αν αλλ εν με ε σω φλο ο γος
 εμ βλη θε εν τε ες δρο ο σι ζο ο ο ο ο ο με
 νοι οι ε ε ψα α α αλ λον ευ λο γη τος
 ει ει ει Κυ υ ρι ε ο θε ος τω ων πα α τε ε
 ρων η η μω ων

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου-θ

Nο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν
 Βα βυ λω νι νε ε ε οι προ κι ιν δυ νευ ον τες
 βα σι λευ ον τος κα τεπ τυ ξαν προ στα γης α α λο
 γι στϛ και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη
 σαν πυ ρι του κρα τϛν τος ε πα ξι ον α νε
 μελ πο οντον υμ νον τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα
 και υ περ υ ψϛ ϝ ϝ τε εις παν τας τϛ ϝ αι ω
 νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο ι δαι τη μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν

τη Σι ων τω Λο ο ο γω προ σκα αρ τε ρησαντες

οι Α πο στο λοι πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως

αρ νες και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθη

σαν Χρι στω θει ω λο γω τρε φο με νοι ευ χα ρι

στω ως ε βο ων τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα

και υ πε ρυ ψα ς ς τε εις παν τας τϑ ς αι ω

νας

Χ Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι

ον Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

Ν ο μου φι λι ι ας ο δυ σω νυμος Ι

σκα ρι ω της γνω ω μη ε πι ι λα θε μενος

ους ε νι ψα το ην τρε πι σε προς προ δο σι ι αν

πο δας και σου ε σθι ι ων αρ τον σω μα θει ον

ε πη ρε πτερ νι σμον ε πι σε Χρι στε και βο
αν ου συ νη κε τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ
γα και υ πε ρυ ψα ς ς τε εις παν τας τ ς ς αι ω
νας

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς ς αι ω νας των αι
ωνων α μην

Ε δε ξι ου ου το το ο λυ τη ρι ον της
α μαρ τι ας σω ω ω μα ο α α συ νει δη τος
και το αι μα το χε ο με νον υ περ κο σμη ς το
θει ον αλλ ουκ η δει το πι ι νων ο ε πι
πρα σκε τι μης ου κα κι α προ σω χθι σε και βο
αν ου ου συ νη κε τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ
γα και υ πε ρυ ψα ς ς τε εις παν τας τ ς ς αι ω
νας

Ἡ καταβασία

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου

με εν τον Κυ ρι ον

Nο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν

Βα βυ λω νι νε ε ε οι προ κι ιν δυ νευ ον τες

βα σι λευ ον τος κα τεπ τυ ξαν προ στα γης α α λο

γι στθ και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη

σαν πυ ρι του κρα τυν τος ε πα ξι ον α νε

μελ πο ον τον υμ νον τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα

και υ περ υ ψα ς ς τε εις παν τας τϑ ς αι

ω ω να α α α ας

Ἀργὴ καταβασία. (Εἰρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Χ Αι νου μεν ευ λο γουμεν και προσκυ νϑ ς με εν

το ον Κυ ρι ο ον

Nο μων πα τρω ω ω ων οι οι οι μα κα

α α ρι ι ι στοι εν Βα βυ λω ω νι νε ε οι

προ ο κιν δυ υ νε ε ε ευ ο ο ο ο

ντε ε ε ε ες βα σι λε ευ ον τος κα τε
 ε ε πτυ υ υ ξαν προ στα γη η ης α λο
 γι ι ι ι στδ και συ νη μμε ε ε νοι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι ω ουκ ε χω ω νευ θη η σα
 αν πτυ υ υ ρι του κρα τδ εν τος ε ε πα α ξι
 ον α νε με ε ελ πο ο ον τον υ υ υ μνον
 τον Κυ υ ρι ον υ μνει ει τε ε ε τα ε
 ε ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε ε εις παν τας
 τδ δ δ δς αι αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Βου-θ

[H] ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου
 τρα πε ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρεσι
 πι στοι δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να βε βη

κο ο τα Λο γον εκ του Λο γυ μα θον τες ον με γα

λυ νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α πι τε τοις Μα θη ταις ο Λο γος ε φη η

το Πα σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους ε νι δρου

ται οις μυ στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη

θει ει ας λο γω το στερ ρον δε της χα ρι τος με γα

λυ να α τε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νων

Σο φι αν γεν να αρ χην ο δων με εις ερ γα ε

κτι σε τα νυν μυ στι κως τε λθ με να Λο γος γαρ α κτι

στο ος ων φυ σει τας φω νας οι κει ου μαι 8 8 νυν προ

σει λη η φα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ω ς ανθρωπος υ παρχω ου σια ου φαντα

σια ου τω θεος τω τροπω της αντιδοσεως

η φυσισ η ενωθει σαμοι Χριστον εναδι ο

ο μεγνω τε τα εξων εν οισ απερ σωωζον τα

πεφυυκα

Ἡ καταβασία

[H] ε νιας δε σπο τι κης και α θα να του ουτρα

πε ζης εν υ περω ω τοπω ταις υ ψη λαισ φρεσι

πι στοι δευ τε α πο λαυ σωμεν ε πα να βε βη

κο ο τα Λο γον εκ του Λο γμα θον τες ον με γα

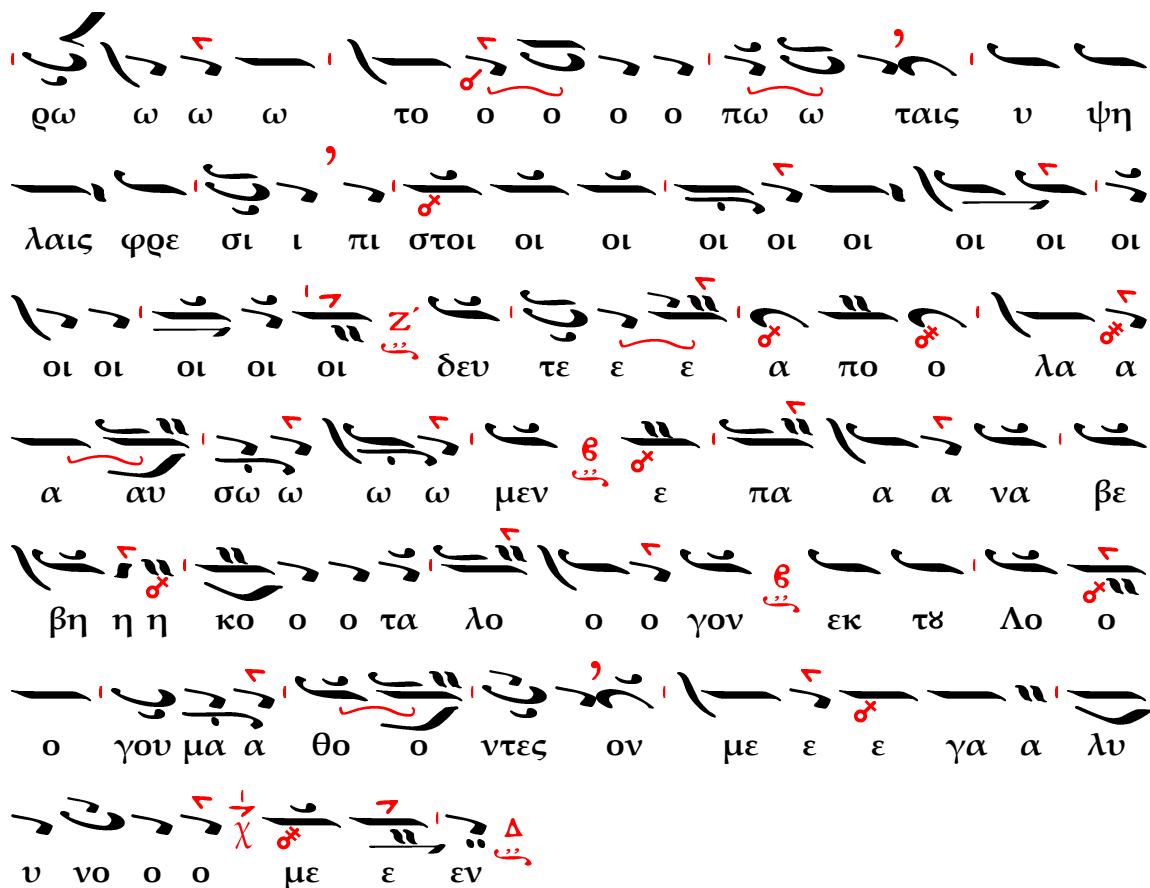
λυ νο ο με ε εν

Ἀργή καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

[H] ε ε νι ι ας δε σπο ο τι ι κη ης και α θα

να α α του ου ουτρα α πε ε ε ζης εν υ πε

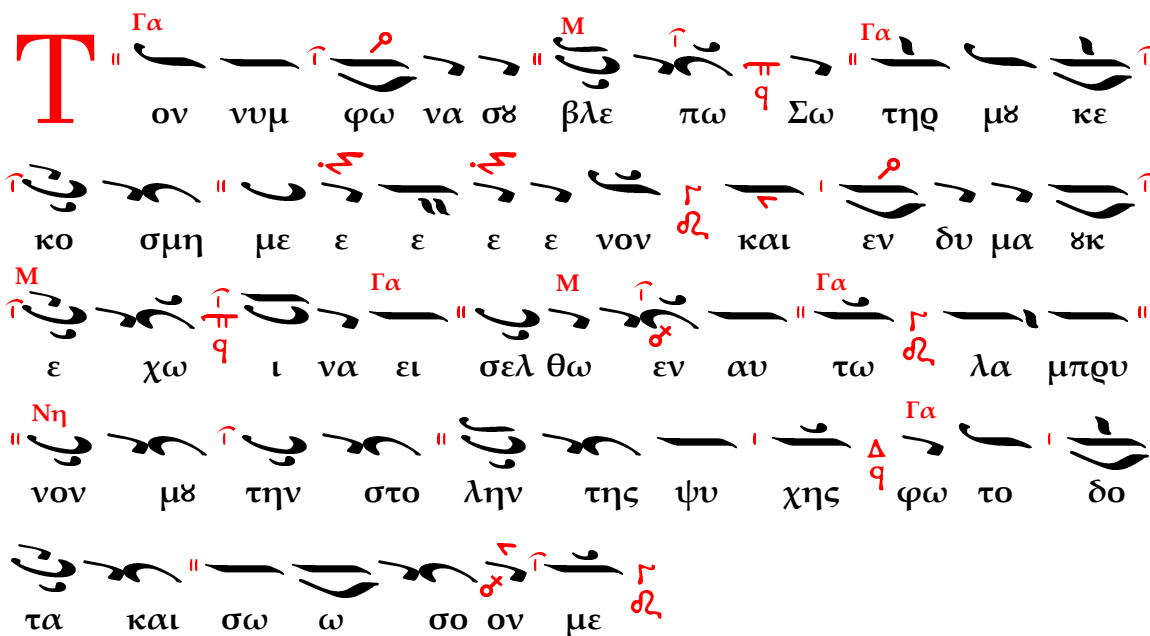
 ρω ω ω ω το ο ο ο ο πω ω ταις υ ψη
 λαις φρε σι ι πι στοι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι δευ τε ε ε α πο ο λα α
 α αυ σω ω ω μεν ε πα α α να βε
 βη η η κο ο ο τα λο ο ο γον εκ τϛ Λο ο
 ο γου μα α θο ο ντες ον με ε ε γα α λυ
 υ νο ο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αυτόμελον.

Ἦχος ἰζ' Γα ρ

T Γα ον νυμ φω να σϛ βλε πω Σω τηρ μϛ κε
 κο σμη με ε ε ε ε νον και εν δυ μα ϝκ
 M ε χω ι να ει σελ θω εν αυ τω λα μπρου
 Nη νον μϛ την στο λην της ψυ χης φω το δο
 τα και σω ω σο ον με

T Γα ον νυμ φω να σϛ βλε ε ε πω ω ω ω

ω ω ω Σω τηρ μᾶ κε κο σμη με νον και εν

 δυ μα ἄκ ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ι

 να ει σελ θω εν αυ τω λα μπρου νον μᾶ

 την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω

 ω σο ον με

T

 ον νυμ φω να σα βλε ε ε ε ε πω ω ω

 ω ω ω Σω τηρ μᾶ κε κο σμη με νον και

 εν δυ μα ἄκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω

 ω ι να ει σελ θω εν αυ τω λαμπρου νον μᾶ

 την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω

 ω σο ον με

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-θ

Π

 α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α

αυ τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι προ
 ε πει υ υ μνοος τω ω ω θε ε ε ω
A ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγγελοι
 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να
 α α μεις α αυ του σοι προ ε πει υ υ
 μνοος τω ω ω θε ε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοφάλτου "Αἰνεῖτε" ἀργόν.

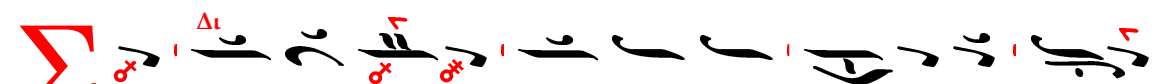

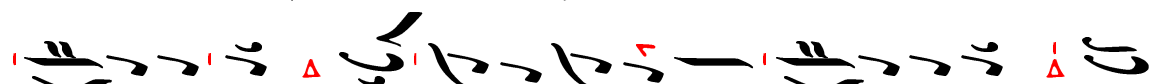

Ὅταν προσκυνᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας.

A ι νει ει ει ει ει ει ρει ει ει ει τε
 α α α α α α α αυ τον πα α α α
 α α αν τε ε ε ε ε λε ε ε ες οι οι Α α αγ
 γε ε ε ε ε λοι α αυ του ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου αι νει ει ει ει ει ρει ει ει ει
 τε α α α α α α α αυ τον πα α α
 α α α α α σαι αι αι αι αι ραι αι αι αι Αι
 δυ υ να α α μεις ει ει ει ει εις α αυ του ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου σου οι οι οι πρε ε

 ε ε ε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υμ νο ος

 τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω

 ω Θε ω ω ω

Η Στιχολογία (Ψαλμοί ρμη', ρμθ') καί·
 Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

 Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

 γα λω συ νης α αυ του

 Σ υν τρε χει λοι οι πον το συ νε ε δρι ο ον

 τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη μι

 ουρ γον και κτι στην των α α πα α αν των Πι λα

 τω πα α α ρα δω ω ση ω τω ων α α α

 νο ο ο μων ω των α α πι ι ιστων ο

 τι τον ερ χο μενον κρι ναι ζω ων τα ας και νε ε κρους

ει εις κρισι λι λι εν ευ τρε επι λι ζουου ου ου

σι τον ι ω με νο ο ον τα α πα αθη

προς πα αθος ε ε ετοι μα α ζουου ου ου σι

Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε ε

ος δο ο ο ξα α α σοι

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι

κι θα α ρα

Ιου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα

εν τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου ε ξε

τει νεν α νο μοι οι οισ τας χει ει ρας του λα

βει ει ν αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του

μου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι

μη η η τον ουκ ε φρι ξε ε πω ω ω λη η

ησαι ο τους ποδας υφωσας επι το νι
ψαι αι αι το οον Δε σπο ο την κατεφιλη
σεδο λιως εις το προδου ναι τοι οι οισ α α νο
ο ο μοις χορου δε αποστο ολωων ρι ι
ι φεις και τα τρι ακοντα ρι ι ψασαργυυυ
ρι α σου την τρι ημερον αναστααα
σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η
σο ο ον η η η η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ
γα α νω

Ιου δας ο προδο της δο λι ο ος ων δο
λι ω φιλη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα
Κυ υ υ ρι ον τον Δε σπο την των α παντων
ως δουλον πεεπρα κε ε τοι οι οισ πα α α ρα α

νο ο ο μοις ως προβατον επι σφαγη ην
ου τως η η κολουου ου ου θει ο Α μνος ο
του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρος ο
μο ο νος πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλλα λα γ μου πα σα
πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ ρι ον

Ιου δας ο δουλος και δολιος ο μαθη
τη ης και επι ι ι βουλος ο φι ι λοος και
δι α α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α
α α πε φα αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α
σκα α α λω και καθ ε α αυ τον ε με λε
ε τη σε τη ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε
γεν ε εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω
σω του ου τον και κερ δη η σω τα συ να χθε εν

τα χρη η μα α α τα ε πε ζη τει δε και το
μυ ρο ο ονπρα θη η ναι και τον Ι η η σου
ουν δο λω κρα α τη θη η η ναι α πε
δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε ε δω κε ε το ο ον
Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον ε πι σφα γην
ου τω ω ως η η η κο λου ου θει ο μο νος
ευ σπλα αγχος και αι φι λα α αν θρω ω ω
πος

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω
και Α γι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τες αι ω νας των
αι ω νων α α μην

Ο ν ε κη ρυ υ υ ξεν α α μνον Η η η σα
ι ι ας ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου

ου ου σι ι ι ι ον και τον νω τον δι ι δω ω
 σιν ει εις μα α α στι ι ι ι γας τας σι α
 γονασεις ρα πι ι ι σμα τα το δε προ σωπον
 ουκ α α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ υ νης
 ε εμ πτυ σμα α α των θα να τω δε α σχη
 μο νι κα α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ε
 ται παν τα ο α να μαρ τη η η τος ε κου
 σι ως κα τα δε ε ε χεται ι να πα σι δω
 ρη ση η ται την εκ νε κρω ων α να α α
 στα α α σι ι ι ιν

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ

κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα. Ἄρχεται δὲ ὁ β' χορὸς.

Ἦχος πλ' Νη ς

Σ^{Νη} ἡ με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν
η χθη συ νε ε ε ε δρι ι ι ι ον και κατ
αυ του κε να α ε βου ου λευ σαν το ο πα
ρα δου ναι Πι ι λα α τω εις θα να τον τον α

νε ε ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ρον την των χρη

μα τω ων α αγ χο ο ο νην Ι ου δας ε αυ

τω ω πε ε ρι τι ι ι θη η η η σι και

στε ρει ει ται κα ατ α αμ φω ζω ης προ ο σκαι αι

αι ρου και αι αι θει ει ει ει ας ση με ρον Κα

ι α φας α κων προφη η τε ευ ει συμ φε ε

ε ρει ει λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε

να Α πο ο ο λε ε ε ε σθαι ηλ θε ε

γαρ υ περ των α μαρ τι ω ων η μων του πα α

θειν ι ι να α η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω

ση η εκ της δου λει ει ας του ε εχ θρου ως

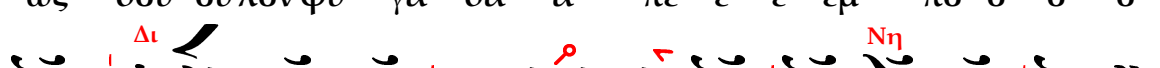
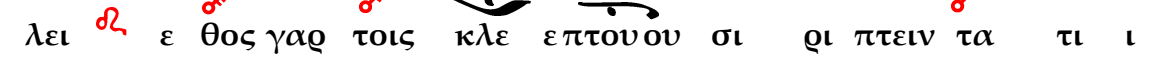

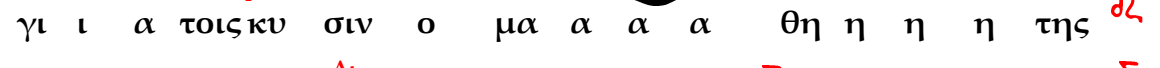

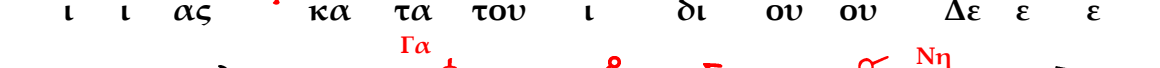

α γα θο ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω πος

Ο ε σθι ων αρ τες μου ε με γα λυ νεν επ

ε με ε ε ε πτε ερ νι ι σμον

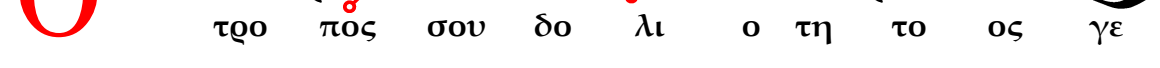
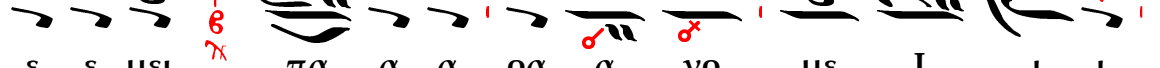
Σ η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω

χει ας κρυπτει προσω ω πει ει ει ον και της πλε
 ο νε ξι ι ι ας α να α κα λυ πτει τη η η η η ν
 μο ο ο ο ρ φην ουκ ε τι των πε νη τω ω ω
 ω ν φρο ον τι ι ι ζει ει ουκ ε ε τι το μυ ρον
 πι ι πρα α α σκει ει το ο ο τη η ης α μα ρ
 τω ω λου αλ λα α το ου ου ρα νι ι ο ο ν μυ
 υ υ ρο ον και εξ αυ του νο σφι ζε ε ε ται
 τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α τρε χει προς Ι
 ου ου δαι αι ους λε ε ε γει τοις πα α ρα νο ο ο
 μοι οις τι μοι θε λε τε ε δου ου ναι κα γω υ μιν
 πα ρα δω ω ω σω ω α α αυ τον ω φι
 λα ρ γυ ρι ι α α α ας προ δο ο ο του ου ευ
 ω νον ποι ει ει ται τη η ν πρα α σιν προς την γνω μην
 των α γο ρα ζο ο ο ν των του πω λου με ε νου τη ν
 πραγ μα α τει ει ει αν ποι οι οι ει ει ει ται
 ουκ α κρι βο λο γει ται προς τη η ν τι ι μην αλλ

 ως δου ουλονφυ γα δα α πε ε ε εμ πο ο ο ο

 λει ε θος γαρ τοις κλε επτουου σι ρι πτειν τα τι ι

 ι ι μι ι ι ι α νυν ε βα λε τα α α

 γι ι α τοις κυ σιν ο μα α α α θη η η η της

 η γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι

 ι ι ας κα τα του ι δι ου ου Δε ε ε

 σπο ο ο του ου μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η

 σε εν α α αυ τον ης τη ην πει ει ραν φυ υ γω

 ω μεν κρα α α ζο ο ο ον τες μα κρο θυ υ με

 Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

 Ε ξε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα

 λει ε πι το ο ο ο α α α αυ το

 Ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε

 ε ε μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι

 ου ου ου ου δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι

ι α αν ε κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω

πι ι ι ι αν ει γαρ πλου τον η η γα α

α πας τι τω πε ρι πτω χει ει ας δι ι δα α σκον

τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε και αι

αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω λεις τον

α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι

φο ο ο νι ι ι ι αν φοι ξον η η λι ι ε

στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με ε νη βο

ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α κε

Kυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Λο γον πα ρα νο μον κα τε θε ντο κατ ε μου

Kυ ρι ε Κυ ρι ε μη ε γκα τα λι ι ι ι

πη η η ης με

M η δει ει εις ω πι ι στοι του δε σπο

τι ι κου δει ει πνου α α μν η η τος μη δεις

ο λως ως ο Ι ι ου ου δας δο λι ι ως προ ο

σι ι τω τη τρα α α πε ε ε ε ζη ε

κει νο ος γαρ τον ψω ω μο ον δε ξα α α

με ε ε ε νος κα τα του αρ του ε χω ω ω ω

ρη η η η σε σχη μα τι ι μεν ω ω ν μα θη η

της πρα αγ μα τι δε ε πα ρω ω ω ω ω ω ν

φο ο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν

α α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε α

πο ο στο ο λοις συν αυ λι ζο ο ο ο με ε ε ε

νος μι σων ε ε φι ι ι λει ει φι λων ε ε

πω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα

α ας τη ης κα α τα α α ρας τον Θε ο ο ν και

Σω τη η ρα των ψυ χω ω ω ω ν η η η η μων

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

O^M τρο προς σου δο λι ο τη το ος γε
 ε ε μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι
 ου ου ου ου δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι
 ι α αν ε κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω
 πι ι ι ι αν ει γαρ πλου τον η η γα α
 α πας τι τω πε ρι πτω χει ει ας δι ι δα α σκον
 τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε και αι
 αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω λεις τον
 α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι
 φο ο ο νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε
 στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με ε νη βο
 ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α κε
 Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν. Ἦχος Πά. Πα.

K^{Πα} αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

M^{Πα} υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους μα α θη η

τας ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ω

φι ι λοι οι ο ρα α α α α τε μη δεις υ

μας χω ρι ι σει ειμου ου φο ο βος ει γαρ πασχω α

αλλ υ πε ερ του κο ο ο σμου μη ουν σκαν δα

λι ι ζε σθε Ε ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ

ηλ θον δι α κο ο νη η θη η ναι αλ λα α δι

α κο νη η η σαι αι και δου ναι τη ην ψυ υ χη ην

μου λυ υ υ τρο ον υ πε ερ του κο ο ο σμου

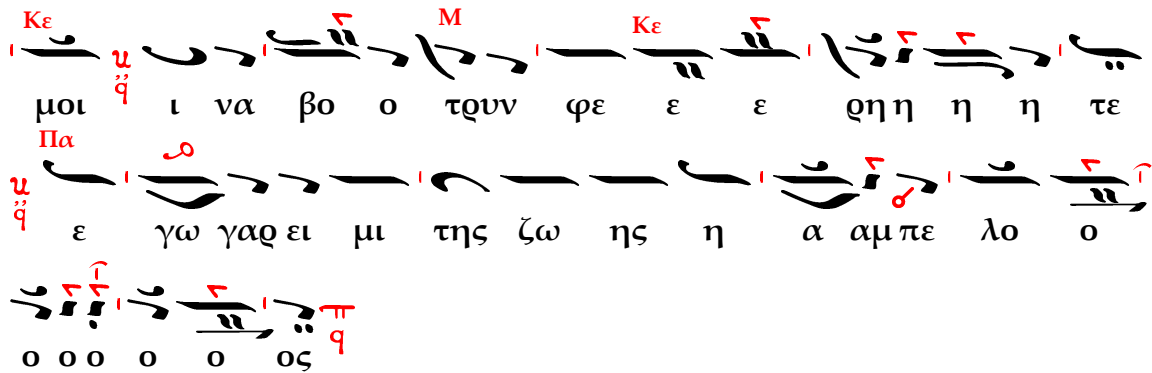
ει ουν υ υ μεις φι ι λοι μου ε ε στε

με μι ι ι μει ει ει σθε ο θε λων πρω το ος

ει ει ναι ε ε στω ω ω ε ε σχα α α

τος ο Δε σπο ο της ως ο ο δι ι α α α

α α κο ο ο ο νος μει να τε ε ε Ε εν ε ε

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

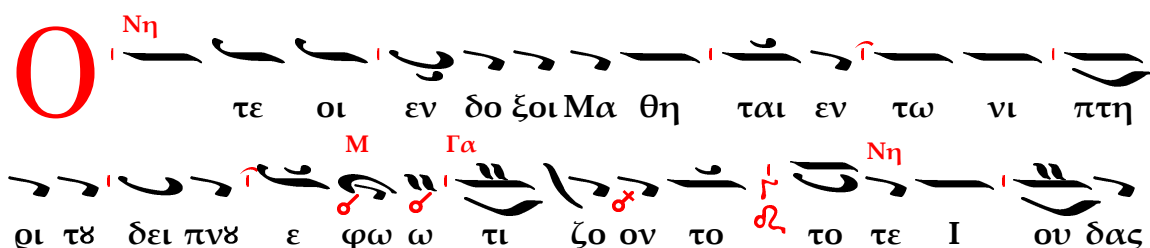
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

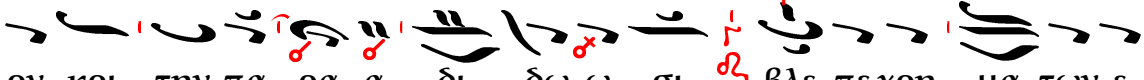

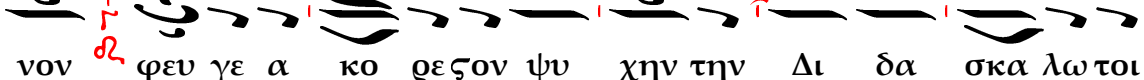
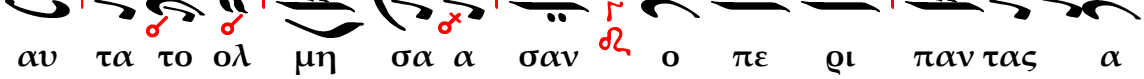

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἀ' χορὸς τὸ τροπάριον.

Ἦχος πλδ' Γα ρ

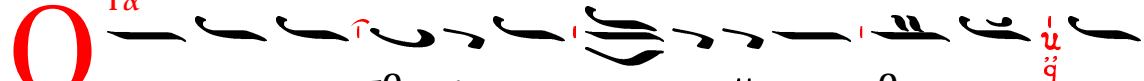
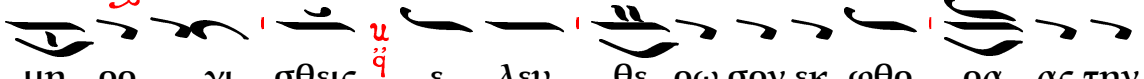

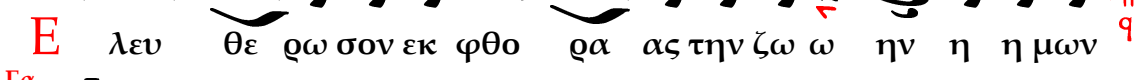

 ο δυ σε βης φι λαρ γυ ρι α νο ση σας ε σκο ο τι

 ζε ε το και α νο ο μοιςκρι ταις σε τον δι και

 ον κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πεχη μα των ε

 ρα στα τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε

 νον φευ γε α κο ρεσον ψυ χην την Δι δα σκα λωτοι

 αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε ρι παντας α

 γα θος Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Και εὐθὺς τὸ τροπάριον τῆς προφητείας.

Ἦχος Γα ϝ

Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νος αν θρω πων και

 μη ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρα ας την

 ζω ω ην η ημων Κυ ρι ε και σω ω σον η μας

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω Πνευμα α

 τι

Ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρα ας την ζω ω ην η ημων

 Κυ ρι ε και σω ω σον η μας

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι αι

ω νων α μην

Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νης αν θρω πων και

μη ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρα ας την

ζω ω ην η ημων Κυ ρι ε και σω ω σον η μας

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς πβ΄ (82).

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἁ Πα ρ

Γνω τω σαν ε ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι

ος συ μο ο νος Υ ψι σος ε πι πα α σαν την γην

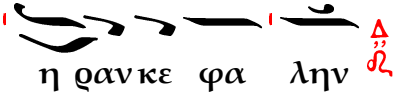
Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης
μη δε κα τα

πρα υ νης ο Θε ος

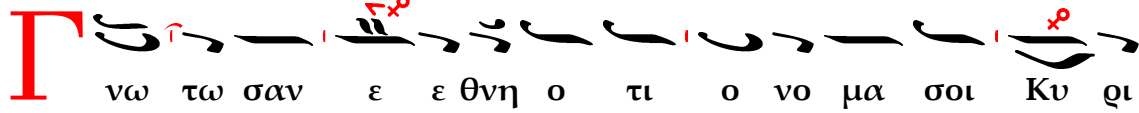
Γνω τω σαν ε ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι

ος συ μο ο νος Υ ψι σος ε πι πα α σαν την γην

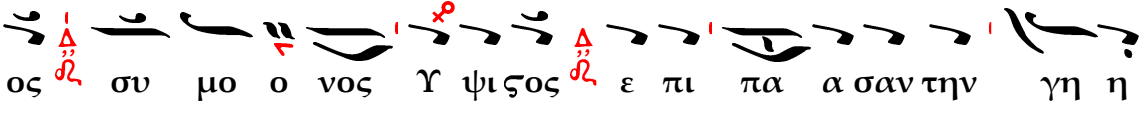
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν
και οι μι σθ εν τες σε

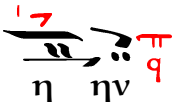
 η ραν κε φα λην

 Γνω τω σαν ε ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι

 ος συ μο ο νος Υ ψι ζος ε πι πα α σαν την γη η

 η ην

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ια΄ 18-23. ιβ΄ 1-5, 9-11, 14-15).

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ’ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰδὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ’ αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρα ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με· οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄθροισον αὐτούς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν· ἄγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἕως πότε πενήθει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε.

Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου,

ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας.

Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ· Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον. ᾠδὴ πλ. β΄. Ψαλμὸς οε΄ (75).

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

ᾠδὴ πλ. β΄ Δι-θ

Ε εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυ

ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν

Χ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ με

γατο

Ε ονομα αὐτοῦ

εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυ

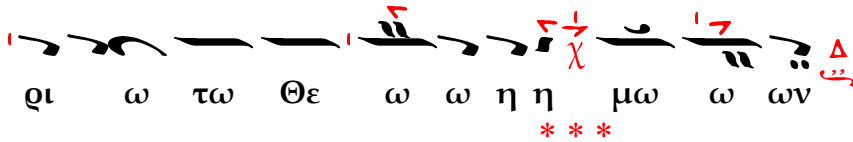
Χ ῥίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν

Εγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ

καὶ τοκατοικη

τηριον αὐτῶν ἐν Σιών

Ε εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ

μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς: Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *